

1
КВІТНЯ
1809

Микола Васильович Гоголь

4
березн
я 1852

Марія Іванівна та Василь Афанасійович

Сім'я

- Батько письменника, Василь Афанасійович Гоголь-Яновський (1777-1825), слугував при Малоросійському поштамті , в 1805 г. звільнився з чинів колежського асесора і одружився з Марією Іванівною Косяровською(1791-1868), яка була із сім'ї поміщиків. За приданим, вона була першою красунею на Полтавщині . Заміж за Василя Афанасійовича вона вийшла у віці 14 років. У сім'ї, окрім Миколая, було ще п'ятеро дітей.

Батьківський будинок у Васильївці

Васильївка

- Дитячі роки Гоголь провів в маєтку батьків Васильївці (інша назва - Яновщина). Культурним центром краю являлися Кибинці, маєток Трощинського (1754-1829), дальнього родича Гоголів, колишнього міністра, обраного в повітові маршали; батько Гоголя виконував у нього обов'язки секретаря. В Кибинцях знаходилась велика бібліотека, існував домашній театр, для якого батько Гоголя писав комедії, будучи також його директором та актором.

Ніжин

- У 1818-1819 Гоголь разом із братом Іваном навчався у Полтавському училищі, а потім у 1820-1821, брав уроки у полтавського вчителя Гавриїла Сорочинського, проживаючи у його квартирі. У травні 1821 вступив у гімназію вищих наук в Ніжині. Там він займався живописом, брав участь у спектаклях – як художник-декоратор і як актор, з особливим успіхом виконував комічні ролі. Випробовує себе у різних літературних жанрах (пише елегійні вірші, трагедії, історичні поеми, повісті). Тоді ж пише сатиру «Дещо про Ніжин, або Дурням закон не писаний» (не збереглось)

Ніжин. Гимназія вищих наук

Петербург

- Закінчивши гімназію у 1828 р. , Гоголь у грудні разом з іншим випускником Данилевським (1809-1888), іде до Петербургу. Відчуваючи грошову нестачу Гоголь робить перші літературні проби: на початку 1829 р. з'являється вірш «Італія» , а на весні того ж року під псевдонімом «В. Алов» Гоголь пише «ідилію в картинах» «Ганц Кюхельgarten». Поема викликала різкі та насішливі відголоси Н. А. Полевого і пізніше співчутливі відголос О. М. Сомова (1830 р.), що посилює тяжкий настрій Гоголя.

Творчість Гоголя поділяється на три цикли

Перший цикл

У першому циклі Гоголь намалював норму, ідеал народної мрії про вільну людину, про світле життя людей, ідеал можливого і на землі людського існування, ідеал дещо архаїчний та стихійний, але зв'язаний з нормами життя, відображений в поезії народу.

До першого циклу відноситься збірка повістей «Вечора на хуторі поблизу Диканьки» До збірника вхо

- «Сорочинська ярмарка»
- «Майська ніч або утоплениця»
- «Зникла грамота»
- «Вечір проти Івана Купала»
- «Страшна помста»
- «Ніч перед Різдвом»
- «Іван Федорович, Шпонька і його тітка»
- «Зачароване місце»

ДРУГИЙ ЦИКЛ

В другому циклі два обличчя :
заворожуюча картина можливого і
жорстока картина існуючого.

До другого циклу відноситься збірник повістей
«Миргород».

До збірнику входять такі повісті:

«Старосвітські поміщики»

«Тарас Бульба»

«Вій»

«Повість про те, як посварився Іван
Іванович

із Іваном Микифоровичем»

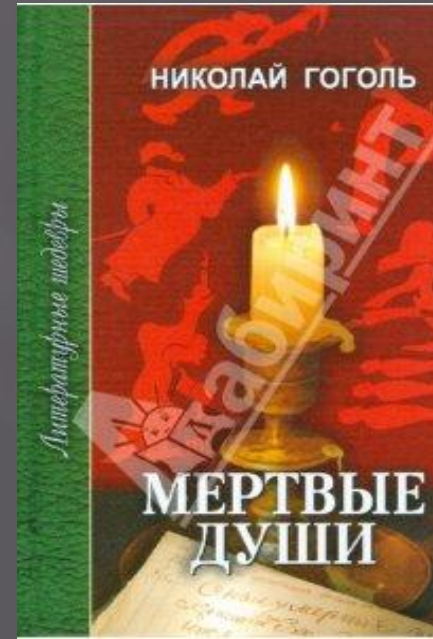

Третій цикл

У третьому і останньому циклі, у пітербурзьких повістях, Гоголь вже не зображує ідеалів. Гоголь досі знає, що в глибині душі нещасних людей-жертв приховуються можливості воскресення їх до всього великого; ще більш пристрасно він проповідує відродження словами ненависті до суспільної брехні.

Москва

Після довгих подорожей у різних містах та країнах Гоголь переїжджає до Москви. У 1849-1850, Гоголь зачитує глави другого тому «Мертвих душ» своїм друзям. Загальне захоплення стимулює письменника, який працює тепер з подвійною енергією. Весною 1850 року Гоголь намагається вперше та востаннє влаштувати своє сімейне життя – робить пропозицію А. М. Віельгорській, але отримує відмову.

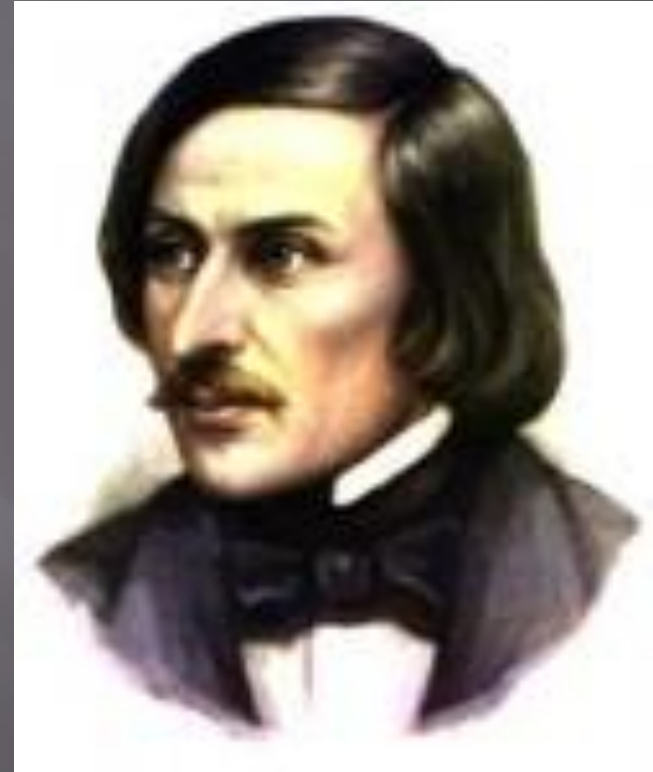

Будинок №7 на Микитському бульварі. Тут
Гоголь
прожив свої останні п'ять років

Останні місяці життя

- 1 січня 1852 р. Гоголь повідомляє Арнольдї що другий том “Мертвих душ” закінчений. Але в останніх числах місяця виявились ознаки нової кризи, поштовхом до якої була смерть Е. М. Хом’якової, сестри Язикового, людини, духовно близької Гоголю. Його терзають відчуття близької смерті. 7 лютого Гоголь сповідується і причащається, а у ніч з 11 на 12 спалює рукопись 2-го тому. 21 лютого вранці Гоголь помирає у своїй квартирі в будинку Тализіна у Москві.

Похорони письменника відбулися при великій кількості людей на цвинтарі Свято-Данилівському монастиря, а у 1931 рештки Гоголя були перезахоронені на Новодівичему цвинтарі.

Колишня могила Н. В. Гоголя в Свято-Данилівському монастирі у Москві.

Могила Гоголя на Новодівичему цвитнарі

